Mijmeren over de Ourthe,

De vliegvisvereniging “Daddy Longlegs” placht rond deze tijd haar jaarlijkse uitje naar de Ourthe te houden. Dit jaar is alles anders, hetgeen onverlet laat om er toch over te schrijven.

Meestal begint het samenzijn met het halen van een vergunning bij het lokale postkantoor. De eerste keer dat ik dat deed trof ik een zeer chagrijnig persoon. Ik weet niets eens meer of het een man of een vrouw was; ik vermoed het laatste maar goh, wat was het mens humeurig.

Daarna, na het document verworven te hebben en veilig te hebben opgeborgen, knapte het snel op. Meestal was het goed weer en stonden er hier en daar al stoeltjes uitnodigend voor een bakske koffie klaar. De laatste keer troffen wij op een klein terras een aardige dame die een gastvrijheid uitstraalde, het best geïllustreerd door een prachtig uitgesneden jurk, die er zeer zomers uitzag. Dat is nog eens een manier om te bekomen na een reis met de auto en een duf postkantoor !

Vervolgens ging het naar de lokale (vlieg-)viswinkel. Men heeft er vliegen, zelfs geheime Ardennencreaturen. Laarzen, netten en vooral tipmateriaal, volgens een van ons prima nylon van goede kwaliteit. Hoewel mijn vliegvisvest barst van het tipmateriaal toch even een spoeltje kopen, want stel je toch eens voor dat je alles hebt, maar nou net niet dat specifieke nylon? Het is jammer dat dit etablissement wordt uitgebaat door een man, want anders zouden we op de foto kunnen gaan met een arm om haar heen…

Daarna naar de “ezeltjes”, koffers uitladen. Je houdt het niet voor mogelijk wat mannen voor twee nachtjes slapen aan bagage nodig hebben. Zelfs met apparaten om de ademhaling ’s nachts rustig te laten verlopen aan toe. Duffels waar hele slaapzakken in passen.

Dan de hamvraag ; Waar te vissen? Maboge, Berismenil, la Roche?

Geen idee. Meestal volg ik daar waar niemand naar toe gaat en dus niet te volgen is. Aangekomen ter plaatse is het eerste wat ik wil weten of het er niet te druk is, d.w.z. met vissers. Ik kan wandelaars goed velen, maar kano’s met daarin onwetende schapen, dat is lastiger. Volgens mij hebben de meesten geen idee op wat voor schatkamer ze varen. Wist u dat de Kelten nog een kampplaats op het plateau van Berismenil hebben gehad, zo’n 80 meter boven de Ourthe? Dat betekent dat er waarschijnlijk door hen wapens in de Ourthe zijn “begraven” na hun dood. Dat was namelijk een Keltisch ritueel: de persoonlijke wapenuitrusting van de gestorvene in het water werpen als eerbetoon aan de goden. Welke god (Abandinus ?) precies ben ik even kwijt.

Dat er duizenden jaren later na die Kelten ook stevig is gevochten in en om la Roche, daar herinneren alle tanks en ander groen legermateriaal je nog aan. Het Ardennen-offensief, een van de laatste krimpstuipen van het 3e Rijk, in de winter van 1944.

Terug naar het vliegvissen. Vaak vliegen er meivliegen en de truc is dus om er een te vinden in je doos (sorry – maar we hebben toch geen vrouwelijke leden), die er een beetje op lijkt.

Verleden jaar had ik geelwitte mei vlieg die wel werd gepakt, maar toch nog een beetje te groot was. Deze winter heb ik er een paar gemaakt die ze volgens mij niet kunnen laten drijven. O, wat zijn die mooi!! Helaas zal ik dat dit jaar niet kunnen testen. Aan de voorpret bij mijzelf te meten moeten ze het wel doen.

Verleden jaar had ik zowaar een forel van ruim 30 cm. Weer retour op de basis en het terras kreeg ik te horen dat die vermoedelijk de voorjaarsuitzet had overleefd en dus nog steeds in de Ourthe verbleef. Wat daar ook van zij, de vis is teruggezet en maakte mijn dag goed, zeker nog toen ik `s middags een nog een grotere vis haakte, maar alweer snel verspeelde. Mijn dag kon niet meer kapot.

Terug naar de "ezeltjes": of ik bier wilde? Wat? Weet je wel dat ik sinds de Ardennenweekends regelmatig Chouffe in huis haal! Een heel lekker Ardennenbiertje te drinken uit een speciaal Chouffe glas en niet te veel ervan, want het is niet te vergelijken met een slap Engels biertje, waar ik ook nogal eens van drink. Er staat weliswaar een kabouter op, maar hou ze in de gaten, die puntmutsjes!

Dan volgt het feestmaal. Ik snap sinds die tijd dat wij de lokale restaurants negeren: alle leden komen niets te kort en er worden in korte tijd schotels weg geschranst die doen denken aan het feestmaal aan het einde van elk Asterix avontuur, de bard aan de boom gebonden. En daarna alles afgeblust met een wijntje…of toch nog maar een Chouffe?

Enfin, dromen maar toch, volgend jaar dan maar ?

Hans van Manen